

[Løvig Simonsen]

at man på Riokonferencen – og det vil jeg gerne understrege – ikke mindst på grund af dansk indsats var medvirkende til, at vi kom det skridt fremad, som vi i dag har til debat. Det vil jeg gerne sige. Jeg tror, det var hr. Glønborg, der nævnte, at da hr. Glønborg var til FN-generalforsamling, var det helt rart at være dansker. Det er det jo i det hele taget, når man er ude, men vi kan godt være vores indsats bekendt, og derfor må vi erkende, at vores vækstpotentiale er ved at blive nået. Vi skal den anden vej, hvor vores vækst, som fru Hanne Severinsen sagde, er bæredygtig, og det betyder, at vi nedsætter vores forbrug af ressourcer på en lang række områder, og det kan vi sagtens klare, det er givet. Det er et spørgsmål om styringsmidler en gang imellem, og dér bliver vi uenige, det ved jeg godt. Den debat tager vi måske senere.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Lad os bare komme med en ærlig snak og få gjort helt klart for danskeren, at væksten ikke skal være i forbrug. Så kan vi godt tale om vækst. Jeg er glad for fru Hanne Severinsens svar, for det siger jo, at vi er enige. Danskerens forbrug skal ikke være større. Tværtimod!

Kendsgerningen er, at nok har vi fået en kraftig vækst i vore lande igennem mange, mange år, og vi har den stadig væk, men der har også igennem alle disse år været foretaget en værdioverførsel fra ulandene og til de rige lande, en værdioverførsel, som har været så stor og stadig væk er så stor, at vores ulandsbi-stand ikke kan hamle op med den endnu. Derfor er der behov for, at vi gør vores tilbageførsel af værdier noget større, og det kan kun ske ved, at vi holder igen på vores forbrug, sætter det ned, men gerne over en større arbejdsindsats.

Så barsk er det budskab, som vi, når vi skal være ærlige, må give til den danske befolkning. Der er ingen grund til, at vi tror, der vokser engleving ud på os. Men vi kunne da i det mindste sørge for, at vi heller ikke har horn i panden over for den fattige del af verden.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

I håb om at vi kan blive færdige med vækst-

diskussionen, vil jeg godt spørge hr. Løvig Simonsen og hr. Glønborg: Hvor er de største miljø- og menneskelige problemer? Er det i de lande, der har vækst, eller i de lande, der ingen vækst har?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det er klart, at den vestlige verden skal skære ned på sit forbrug, hvis man med forbrug mener energi, ressourcer osv. Men det kan godt være, at vi udmærket kan bruge mere arbejdskraft. Jeg vil da sige, at hvis vi f.eks. forbyder forskellige former for plantebeskyttelse, så skal vi jo ud at hakke roer. Det giver faktisk temmelig meget arbejdskraftbehov.

Men jeg vil også sige: Forbrug er så mange ting. Det er da også at gå i teater. Det er ikke noget, som miljøet på nogen måde tager skade af at man har merforbrug af. Det er derfor, jeg snakker om økonomiske styringsmidler. I øjeblikket beskatter vi arbejdskraft alt for hårdt. Det er klart, at hvis vi kunne overføre den til nogle andre områder, nogle områder, hvor ressourceforbruget ikke var så stort, kunne vi stadig væk godt have et stort forbrug, men det blev altså et mere bæredygtigt forbrug.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg skal meddele hr. Aage Brusgaard, at Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet gerne vil spare på ressourcerne. Svaret er i øvrigt: Begge steder, både i de lande, der har vækst, og i de lande, der ingen vækst har.

Gade (SF):

Selv om der er blevet sagt noget sludder i vækstdiskussionen specielt fra Fremskridtspartiets side, synes jeg da også, der har været en lidt større klaring end i åbningsmeldingerne.

Det handler om at omlægge produktionen, at nedsætte ressourceforbruget og så i øvrigt sætte fuld fart på udviklingen og på brugen af arbejdskraft til at få lavet denne omlægning, så vi kan få bedre livsvilkår og også få øget forbrug på nogle af de områder, hvor det ikke betyder, at vi belaster miljøet.

Hvis der alligevel, når det kommer til stykket, er en rimelig enighed om det, så har vi trods alt nået noget.